

Hồi 6

Phép Lạc Thư

Mộ Chí Cừ nhìn Quân Bình, nói:

- Huynh thiết nghĩ, Hạ đệ nên rời gian thảo xá này mà tìm nơi khác thôi. Một khi Mạng Kỳ Băng đã tìm đến Hạ đệ thì sẽ còn người thứ hai sẽ đến. Huynh rất muốn Hạ đệ đi cùng nhưng...

Quân Bình khoát tay:

- Mộ huynh yên tâm... Hạ Quân Bình đầu đội trời chân đạp đất dẫu thể làm phiến đến Mộ huynh. Với lại đệ cũng có dự định đến Thiếu Lâm Tung Sơn một chuyến.
- Thiếu Lâm Tung Sơn đúng là nơi phù hợp với đệ đó.

Mộ Chí Cừ nhìn Quân Bình:

- Hạ đệ tính chừng nào thì lên đường?
- Đệ có thu xếp rồi.
- Huynh tiễn đệ một đoạn đường.
- Thế thì hay quá. Đi cùng với Mộ huynh, Quân Bình có dịp thưởng ngoạn kiếm pháp của Kiếm Vương và còn được đối ẩm với người tri kỷ.
- Hạ đệ nói quá, làm huynh hổ thẹn.

Quân Bình quay trở vào thảo xá, một lúc trở ra, trên vai là chiếc túi nải dùng để đi xa.

Mộ Chí Cừ nhìn Quân Bình:

- Đệ định đi ngay bây giờ à?
- Vâng, Mộ huynh có bận việc gì không?

Chí Cừ lắc đầu:

- Không
- Vậy chúng ta đi.
- Trên đường đi, huynh sẽ ghé qua một người bằng hữu. Người đó là tổng tiêu đầu Kim Tiền tiêu cục.
- Kim Tiền Tiêu Cục ư ?

Chí Cừ mỉm cười:

- Đệ chỉ một hàn nho thanh bạch mà cũng để tâm đến Kim Tiền tiêu cục ư?

- Quân Bình chỉ nghe tiếng phu nhân của vị tổng tiêu đầu Mộc Thanh Vĩ mà thôi.
Mặt Mộ Chí Cừ đành lại:

- Hạ đệ nghe như thế nào ?

- Phàm nữ nhân có tiếng là giai nhân thì luôn gặp họa. Họa đến lúc nào sẽ không hay.

- Huynh muốn đưa đệ đến đó xem cho Mộc tiêu đầu một quẻ.

Quân Bình tròn mắt nhìn Chí Cừ:

- Đệ không phải là người hành nghề bói toán đâu đấy nhé. Tất nhiên đã là người thì có định số, nhưng không phải đệ lúc nào cũng nói đúng định số thiên căn của họ.

- Trên đường đi, dù sao chúng ta cũng ghé qua lão Mộc tiêu đầu kia mà.

Hai người cùng bật cười. Đang cười sảng khoái, bất thành linh Chí Cừ quay phắt lại, thanh trường kiếm nhanh chóng thoát ra khỏi vỏ, tạo thành vòng lưới kiếm quang dày đặc che chắn phía trước.

Chát chát... Chát Chát...

Trên mười ngọn tên bị kiếm pháp của Mộ Chí Cừ chém rơi lả tả xuống đất. Chí Cừ vừa dụng kiếm ngăn đỡ loạt tên vừa cảnh báo Hạ Quân Bình:

- Hạ đệ cẩn thận.

Loạt tên thứ hai bắn ra, nhưng tất cả đều bị lưới kiếm thần kỳ của Mộ Chí Cừ đánh bật xuống đất.

Trong khi Chí Cừ dụng kiếm ngăn đỡ những loạt tên thì Quân Bình không khỏi lúng túng, bối rối, thối bộ. Chàng luôn miệng nói:

- Mộ huynh... Coi chừng.

Loạt tên thứ hai vừa dứt thì hai mươi gã giáo đồ Dị Thần Giáo thuộc đội hắc y xuất hiện. Hai mươi gã đó đều hừng sẵn cung tiễn, hướng về phía Quân Bình và Mộ Chí Cừ.

Mộ Chí Cừ danh mặt:

- Dị Thần Giáo .

Cùng với lời nói đó, Chí Cừ không thể để cho hai mươi gã cung thủ kịp buông tên xạ tiễn mà thi triển khinh pháp thượng thừa, phối hợp cùng kiếm pháp nhập thẳng tới bọn giáo đồ Dị Thần Giáo. Mộ Chí Cừ tựa như một hung thần từ dưới a tỳ với một thanh trường kiếm, lia ra những chiêu kiếm tàn khốc và quyết định. Kiếm của Sát Thủ Kiếm Vương quả là danh bất hư truyền. Chỉ không đầy một tuần trà, thế mà hai mươi gã giáo đồ Dị Thần Giáo đã bị tước đi phần hồn, bỏ lại phần xác.

Trong khi Mộ Chí Cừ mở đại khai sát giới khi Hạ Quân Bình lại bủn rủn tứ chi. Bởi lần đầu tiên chứng kiến cảnh sát giới khủng bố diễn ra ngay trước mắt mình.

Quân Bình nghĩ thầm:

- Võ công khủng khiếp quá... khủng khiếp quá...

Sát tử xong hai mươi giáo đồ cung tiến Dị Thần Giáo, Mộ Chí Cừ vừa thu hồi kiếm pháp thì ba Hộ Đường Pháp Dị Thần Giáo đồng xuất hiện. Ba người này vận võ phục bạch y biểu lộ thân phận trưởng tôn của họ trong Dị thần Giáo.

Ba người đó tiến thẳng đến trước mặt Chí Cừ. Những bước chân của họ không để lại dấu tích trên mặt đất, Chí Cừ biết ngay đó là những đại kiếm thủ thuộc Dị Thần Giáo.

Ba người dừng bước khi còn cách Chí Cừ và Quân Bình độ hai trượng. Người đứng giữa lạnh nhạt nói:

- Sát thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừ

Mộ Chí Cừ lãnh đạm đáp lại:

- Không sai.

- Các hạ đã thấy đội bạch y sứ giả, sao còn đứng án ngữ che chắn cho tiểu tử kia?

Chí Cừ nhún vai nói:

- Các người đã nhận ra Sát thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừ sao còn giữ ý định sát tử Hạ Quân Bình?

- Phán lệnh của giáo chủ Dị Thần Giáo. Tên tiểu tử kia là người thông hiểu thiên căn cần khôn tại địa phận này thuộc hương đàn của đội bạch y sứ giả. Phán lệnh của giáo chủ buộc gã phải chết nếu không ngoan ngoãn theo tam y sứ giả về đại tổng đàn Dị Thần Giáo.

- Có Mộ Chí Cừ thì chẳng một ai có thể làm hại được Hạ Quân Bình.

- Mộ các hạ muốn chống lại phán lệnh của Dị Thần giáo chủ ?

- Sao Chí Cừ không dám chứ.

- Các hạ chống lại phán lệnh của Dị Thần giáo chủ tức tự tìm đến cái chết.

- Chưa chắc như các người nghĩ đâu.

Ba gã bạch y sứ giả nhìn Chí Cừ chằm chằm. Gã đứng giữa tiếp tục nói:

- Kiếm pháp của các hạ nghe thiên hạ đồn đãi vô cùng cao minh, hôm nay là dịp để cho chúng bạch y sứ giả khảo chứng sự cao minh đó.

- Với Chí Cừ, đội bạch y sứ giả chưa đủ bản lĩnh khảo chứng kiếm pháp của ta đâu.

- Nói rất cương cường, nhưng chỉ sợ bản lĩnh kiếm pháp của Sát thủ Kiếm Vương không như chúng bạch y sứ giả tưởng tượng.

Nghe gã nói, mặt Chí Cừ sa sầm lại. Hữu thủ nâng trường kiếm định thẳng đến trước mặt ba gã bạch y sứ giả.

- Nếu không tin thì các người sẽ được thấy.

- Chúng sứ giả xin thỉnh giáo.

Kiếm quang của Mộ Chí Cừ chớp động nhanh hơn một cái chớp mắt.

Thấy Chí Cừ thi thố kiếm chiêu sát nhân, Quân Bình buột miệng thốt:

- Ôi chao...

Quân Bình ngỡ đâu thanh trường kiếm của Mộ Chí Cừ đã có thể tước đi mạng sống của ba gã bạch y sứ giả như đã từng tước đi phần hồn của bọn cung tiễn. Nhưng không như Quân Bình tưởng, khi kiếm của Mộ Chí Cừ vừa chớp động thì ba gã bạch y sứ giả cũng động thủ nhanh chẳng kém gì Sát thủ Kiếm Vương.

Một gã cầm khiên đón lấy lưỡi kiếm.

Choang...

Thanh trường kiếm của Chí Cừ tưởng như oằn lại khi vừa chạm vào chiếc khiên của gã bạch y sứ giả. Gã bạch y sứ giả thứ hai nhấc mình lên cao ba trượng, tung ra một chiếc lưới sắt như lão ngư phủ chài cá chụp thẳng xuống đầu Mộ Chí Cừ. Cùng phối hợp với gã dụng tấm lưới, sắt thì gã bạch y sứ giả thứ ba dụng trường mâu thọc tới cước pháp của Sát Thủ Kiếm Vương.

Với sự phối hợp thần kỳ của ba gã bạch y sứ giả, Sát thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừ chẳng khác gì bị lọt vào trùng vây không lối thoát.

Tình huống đó khiến Quân Bình lo lắng thét lên:

- Mộ Đại ca ...

Tiếng thét của chàng còn đọng trên hai cánh môi thì trong cuộc đấu, Mộ Chí Cừ đã dụng một thức kiếm thần kỳ. Vỗ kiếm thì điểm xuống đất làm trụ đón lưới sà mâu, đồng thời chân trụ thì triển lăng ba di thân lướt ra khỏi vùng phủ chụp của tấm lưới sắt.

Tấm lưới sắt chụp xuống đất, thu tóm luôn vỏ kiếm của Sát thủ Kiếm Vương. Chí Cừ thoát khỏi tình thế thảm bại chỉ trong đường tơ kẽ tóc. Nếu chỉ đối phó với một trong ba gã bạch y sứ giả. Chí Cừ không e dè, hay sớm rơi vào tình huống hạ phong như vậy, nhưng một lúc đối phó với cả ba đại ca thủ thuộc hàng nhất phẩm trong Dị Thần Giáo, thì rõ ràng Chí Cừ khó có thể giữ được sự đồng cân đồng sức.

Chí Cừu buộc phải bỏ kiếm mà thoát ra khỏi tình thế nguy ngập do ba gã bạch y sử giả tạo ra. Vừa chớp thấy Sát thủ Kiếm Vương tránh được sự bức ép của mình, ba gã bạch y sử giả toan thừa tiếp tục sự phối hợp áp chế đối phương.

Bọn bạch y sử giả chưa kịp hành động phối hợp thì Mộ Chí Cừu đã quăng xuống đất một quả hoả pháo.

Ầm...

Hoả pháo nổ tung, bốc làn khói trắng mù mịt chẳng còn thấy gì cả. Lợi dụng làn khói đó, Chí Cừu thò hổ khẩu Quân Bình:

- Đi thôi.

Không chờ Chí Cừu nói lần thứ hai, Quân Bình cũng có thể đoán được sự nguy ngập mà chàng và Chí Cừu đang gánh, liền điểm mũi giày, thi thố Hư Hư Mê Tông Bộ, cùng với Chí Cừu băng ra phía sau thảo xá, bỏ đi.

Tiếng của bọn bạch y sử giả réo gọi sau lưng chàng và Chí Cừu:

- Các người đừng hòng chạy thoát khỏi vòng lưới trùng vây của Dị Thần Giáo.

Không màng đến sự réo gọi của bọn bạch y sử giả Dị Thần Giáo. Quân Bình và Chí Cừu trở hết khinh pháp băng đi. Sau khi biết chắc không bị đối phương đuổi theo, hai người mới giảm cước pháp.

Chí Cừu buông một tiếng thở dài:

- Hạ đệ... Huynh không ngờ trong Dị Thần Giáo lại có những cao thủ tuyệt luân như bọn bạch y sử giả. Huynh e rằng, sau này đệ sẽ phải gặp nhiều rắc rối với bọn Dị Thần Giáo.

- Mộ huynh... Tại sao Dị Thần Giáo lại muốn giết đệ chứ? Quân Bình và Dị Thần Giáo đâu có ân oán gì.

- Tất nhiên phải có nguyên nhân.

Chí Cừu tiếp tục buông một tiếng thở dài nãy nê. Y nhìn lại Quân Bình, nói:

- Cái định số của Hạ đệ có lẽ phải đến Thiếu Lâm Tự. Ngoài Dị Thần Giáo, Hạ đệ còn phải đối phó với Sát Thủ Đao Vương Mạng Kỳ Băng.

Đặt tay lên vai Quân Bình, Chí Cừu khẩn thiết nói:

- Đệ phải luôn bảo trọng!

Quân Bình ử dột nói:

- Nếu đệ đang là mục tiêu truy sát của Dị Thần Giáo, đệ không thể đi cùng Mộ huynh được.

Chí Cừu nheo mày:

- Hạ đệ sợ liên lụy đến huynh?

Quân Bình khẽ gật đầu nhìn Chí Cừu. Chàng từ tốn nói:

- Mộ huynh... Đệ nói ra điều này, Mộ huynh sẽ tức giận, đệ nói không được.

- Đệ cứ nói. Huynh không giận đệ đâu.

Quân Bình suy nghĩ, rồi buông một tiếng thở dài:

- Thần tướng của Mộ huynh đã lộ kiếp nạn trùng trùng. Những kiếp nạn kia huynh khó tránh được. Và chỉ một sơ xuất nhỏ, Mộ huynh sẽ bị họa kiếp diệt thân. Muốn tránh kiếp nạn đó, phải tìm ra nguyên cớ.

Chí Cừu mỉm cười nói:

- Lời tiên tri của Hạ đệ, Mộ huynh không ngại đâu.

Quân Bình lắc đầu:

- Nghiệm theo những tình huống xảy ra, kiếp nạn của Mộ huynh chính là Hạ Quân Bình.

Chí Cừu nghe Quân Bình nói, sắc diện sa sầm lộ những nét bất mãn:

- Sao đệ nói ra điều kỳ quặc như vậy?

- Mộ huynh gặp Sát Thủ Dao Vương Mạng Kỳ Băng cũng từ đệ, rồi đối phó với Di Thần Giáo cũng chính từ Hạ Quân Bình. Nếu đệ tiếp tục đi bên cạnh Mộ huynh thì sẽ mang đến cho huynh những kiếp nạn trùng trùng.

- Mộ Chí Cừu không thiếu những kiếp nạn như đệ nói. Chung quanh ta có bao nhiêu kẻ thù ta cũng chẳng biết nữa. Những kẻ thù của Chí Cừu đông vô số.

- Những kẻ thù đó là do sát nghiệp của huynh. Quân Bình không muốn gieo họa kiếp cho Mộ huynh. Bởi Sát thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừu là khắc tinh của bọn ác nhân. Mặc dù huynh là một sát thủ nhưng những kẻ chết dưới kiếm của huynh đều đáng chết. Huynh rất cần cho những kẻ thế cô.

Chí Cừu mỉm cười:

- Thế lão đệ không phải kẻ thế cô à? Huynh sẵn sàng chia tay với đệ khi đệ đến được Thiếu Lâm Tự.

- Một mình Hạ Quân Bình cũng có thể đến Thiếu Lâm được.

- Có ta, đệ an toàn hơn.

- Tùy Mộ huynh vậy.

Nhìn Chí Cừu, Quân Bình buông một tiếng thở dài rồi trở Mê Tông Bộ băng đi tiếp. Chí Cừu lẳng lặng bám theo sau Quân Bình.

Trời sập tối, hai người vào trấn Thiểm Tây. Từ trấn Thiểm Tây đến Tung Sơn chỉ ngoài năm mươi dặm.

Tiếng vó ngựa rộ lên sau lưng hai người. Chí Cừ nhíu mày bởi tiếng vó ngựa vốn vã đó, nhưng để tránh thị phi, y buộc lòng kéo Quân Bình nép vào bên lề đường.

Một thốt bạch mã băng ngang qua họ. Trên mình ngựa là một nữ lang vận võ phục bạch y trùng với sắc màu bạch mã. Nàng chỉ chạc mười tám đôi mươi, sắc diện thật xinh đẹp. Hai cánh môi tựa như hai quả đào chín mọng.

Con bạch mã vừa lướt qua Quân Bình và Mộ Chí Cừ liền bị nàng ghì cương ghì lại.

Cặp mắt sắc sảo của nàng liếc nhanh qua Mộ Chí Cừ rồi dừng lại trên khuôn mặt thư sinh anh tuấn của Hạ Quân Bình. Nàng rời lưng ngựa bước đến mặt hai người, ôm quyền rồi hỏi:

- Thảo nữ xin được hỏi nhị vị công tử, hương đàn Di Thần Giáo tọa lạc ở đâu?

Chí Cừ lia cặp mắt sáng ngời nhìn qua nàng. Y nhạt nhẽo nói:

- Huynh đệ chúng tôi cũng vừa đến trấn này, cô nương hãy hỏi người khác.

Chí Cừ nhìn sang Quân Bình:

- Hạ đệ... Chúng tôi đi thôi.

Chí Cừ và Quân Bình toan dậm bước thì thiếu nữ gọi giật lại:

- Nhị vị công tử !

Chí Cừ cau mày, nét mặt lộ vẻ bực bội:

- Cô nương có điều gì chỉ giáo?

- Vi Thiên Cơ thấy công tử quen quen.

Chí Cừ nhạt nhẽo đáp:

- Tại hạ chẳng hề quen biết với cô nương.

- Công tử không biết Vi Thiên Cơ.

- Công tử không biết Vi Thiên Cơ, nhưng ngược lại Vi Thiên Cơ ngờ ngờ đã gặp công tử ở đâu. Nếu như Thiên Cơ đoán không lầm công tử đây chính là Sát Thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừ.

Chí Cừ sửng sốt, neho mắt nhìn nàng:

- Vi cô nương biết tại hạ?

- Mà công tử có phải là Mộ Chí Cừ không?

- Cô nương đoán không sai.

Nàng lộ những nét hứng khởi trên mặt hoa:

- Hay lắm! Nếu như đúng Sát Thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừu thì Vi Thiên Cơ đã gặp may.

Chí Cừu lắc đầu:

- E rằng cô nương chẳng gặp may đâu.

- Thiên Cơ đang có ý đi tìm Sát Thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừu.

Mộ Chí Cừu sa sầm mặt:

- Vi cô nương muốn nhờ đến tại hạ?

Nàng gật đầu, lấy ra ba hạt dạ minh châu:

- Ba hạt dạ minh châu này có giá trị ngàn nén vàng, số kim lượng đó đủ để nhờ đến công tử chứ?

- Kim lượng nhiều, chưa hẳn tại hạ đã nhận, với lại lúc này tại hạ cũng không được rảnh rỗi để lo chuyện của Vi cô nương.

Chí Cừu nhìn lại Quân Bình:

- Hạ đệ... Chúng ta đi!

Quân Bình gật đầu.

Hai người rảo bước bỏ đi, Vi Thiên Cơ nói với theo:

- Nếu như Mộ công tử suy nghĩ lại thì hãy đến tìm Thiên Cơ tại khách điểm Ngọc Huê Đình.

Chí Cừu và Quân Bình nghe rõ mồn một những lời của Vi Thiên Cơ, nhưng không dừng bước. Chí Cừu vừa đi vừa đáp lời nàng:

- Vi cô nương hãy nhờ người khác đi, tại hạ sẽ không đến Ngọc Huê Đình đâu.

Hai người đi chưa được bao xa thì bất thành lình từ phía đối diện, ba gã bạch y sứ giả Dị Thần Giáo xuất hiện. Ba gã bạch y dàn thành hàng ngang, đứng dạng chân án ngữ Mộ Chí Cừu và Quân Bình.

Chí Cừu sa sầm mặt:

- Chúng ta lại gặp oan gia. Hạ đệ, khi huynh giao thủ với ba gã này, ngươi hãy thoát chạy đi. Đừng nghĩ đến huynh.

- Mộ huynh!

Vi Thiên Cơ bước đến ngay sau lưng hai người. Nàng chiếu đôi nhãn quang long lanh nhìn ba gã bạch y sứ giả, cất giọng thật ôn nhu từ tốn nói:

- Nếu như bốn cô nương đoán không lầm, ba vị đây là giáo đồ Dị Thần Giáo?

Gã bạch y sứ giả đứng giữa, tay cầm xà mâu, nhìn nàng, gần giọng nói:

- Nha đầu đoán không lầm. Bạch y tam tài sứ giả đàn chủ của trấn Thiểm Tây.

Thiên Cơ chớp mắt, hào hứng nói:

- Té ra ba vị là đàn chủ ở đây à? Bốn cô nương đang muốn đi tìm ba người đây.
- Tìm tam tài bạch y sứ giả ư? Nha đầu định gia nhập Dị Thần Giáo?

Vi Thiên Cơ khoát tay:

- Không, không, bốn cô nương không có ý gia nhập Dị Thần Giáo đâu.
- Thế nha đầu tìm chúng ta để làm gì?
- Để làm cái việc mà bất cứ ai cũng muốn làm.
- Đó là việc gì?
- Xoá tên Dị Thần Giáo ra khỏi chốn giang hồ .

Gã bạch y sứ giả rít lên:

- Nha đầu, người vọng ngôn như thế là hết đời rồi!

Gã vừa nói vừa hoành trường mâu, toan lâm chiến.

Vi Thiên Cơ dè bửu nhún vai:

- Ba cái thứ binh khí con nít đó thì đâu thể sánh được với đôi Phi Điểu Thiên Can của bốn cô nương.

Vi Thiên Cơ vừa nói vừa rút trong thắt lưng ra đôi cánh chim óng ánh sắc thép sáng ngời. Nàng lia ngang song thủ, đôi Phi Điểu Thiên Can thoát ra. Chúng lướt đi nhanh ngoài một cái chớp mắt.

Quân Bình chỉ có thể thấy hai vệt sáng bạc nhoáng lên, cắt một đường vòng cung lia qua ba gã bạch y sứ giả, rồi vòng trở lại tay Vi Thiên Cơ.

Thủ pháp dụng Phi Điểu Thiên Can của nàng quả là thần kỳ có một không hai. Quân Bình chỉ còn biết trợn mắt to hết cỡ mà nhìn khi đôi Phi Điểu Thiên Can trở về tay Thiên Cơ, Quân Bình còn chưa biết chuyện gì xảy ra thì đã thấy ba gã tam tài bạch y sứ giả đồng loạt buông binh khí, đổ sầm tới trước, quần người, tay ôm vết hằn, một lúc sau mới dờ ra, hồn sớm chu đường châu diêm chúa.

Mộ Chí Cừ giật mình nhìn lại Vi Thiên Cơ:

- Cô nương chính là Phi Tiên Tử?

--- 000 ---